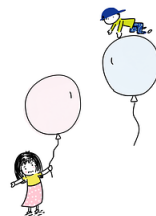

Nenaplněná láska

=====

Bylo nebylo, jednou se stalo, kdysi tak dávno, kdy ještě neexistoval internet, mobil, perfektně fungovala doručovací pošta, stály fronty na nedostatkové zboží

Jednoho dne na základní škole se Martin zeptal Kláry, zda nechce s ním chodit. Kláře v té době se líbil Petr tak se nad otázkou Martina zarazila, zaváhala, ale pak řekla rozhodně ne. Martin se přesto zeptal: „A proč ne?“ Klára nechtěla prozrazovat svůj pravý důvod, tak odpověděla, že se jí nelíbí jeho nos O několik týdnů poté jiná spolužačka ze třídy, Jitka, začala tvrdit, že se Martin zamiloval do černovlasé Renáty ... Kláru to ani nezajímalo, měla oči jen pro Petra. Později zjistila, že Petr koketoval se Zuzanou, nebo brousil za holkama z jiné třídy ...

Uplynulo přes třicet let a jednoho dne se konal sraz spolužáků ze základní školy. Všichni již dospěli, někteří zůstali duchem i tváří stejní, jiní se změnili. Martin mohl na Kláře oči nechat, a ani Kláře Martin nezůstal lhostejný. Oba měli za sebou nevydařené manželství, Martin dokonce dvě děti, snad dvojčata. A tak se nakonec stalo, že se během chvilky, co se viděli, zamilovali oba do sebe. Kláře ale bylo proti srsti jít s ním hned do postele, vypadalo by to jako jednorázová záležitost, což vůbec neměla v úmyslu. Nevzala si ani na něj telefonní číslo ze seznamu kontaktů, které spolužáci zanechali pro možnost svolání příštího srazu, v domnění, že spolužačka Marta z druhé třídy, která domluvila sraz i s její třídou, bude mít u sebe příslušné kontakty na ostatní spolužáky. Jenže Marta, v tom veselí ze shledání se spolužáky po několika letech, seznam s kontakty pozapomněla při odchodu z oné restaurace ...

Protože Martin pracuje v Jihlavě, odvážila se Klára po týdnu dlouhého přemítání, jak mu napsat, že by ho ráda opět viděla. Napsala mu tedy: „Jestli budeš chtít a cestu do Ostravy mít, můžeme se klidně sejít, sami dva.“ Martin poté odpověděl: „Jak přijedu do Ostravy, dám vědět.“

A tak si během několika měsíců posílali zprávy, sem tam nějaké zajímavé video nebo články, až nakonec přišel měsíc, kdy Martin neurčitě sděloval, kdy přijede do Ostravy. Klára věděla jistě místo setkání, ale jen přibližné datum a čas střetnutí. Očekávala tedy konkrétní datum a čas, nespolehnula se na sdělení „že se sejdou v restauraci, v den kdy se poprvé potkali“. Vždyť není jasnovidec ...

Nakonec se stalo, že Martin poslal zprávu jen s přáním k Velikonocům, nic víc. Tak došlo k tomu, že se oba nesetkali tváří v tvář. Co ho k tomu vedlo? Přitom stačilo jen málo, oznámit, že přijel, nebo ona ho měla požádat o upřesnění. Něco možná, očividně, bránilo vzájemné komunikaci. Mohlo by se říci že šlo o výchovnou lekci Života pro oba aktéry příběhu, nebo o životní zkoušku, jestli ta láska vydrží?

Proč to píšete? Dnes žijeme v době, kdy je komunikace on-line, tj. fungují maily, mobily, tak se zdá, že je kontakt snadný. Asi to pro někoho tak jednoduché není, ale je třeba mít na paměti, že obzvlášť v lásce je základem dobrá komunikace s konkrétními informacemi. Dochází tak k nejruznějším nedorozuměním a informace založené jen na domněnkách, že to druhý pochopí, není zrovna nejlepším řešením.

Co na to říct, či máte jiný názor vy, přátelé?

Přeji hezké dny.